

אמת

הנישען רון ג'יימס סטנלי ג'רמיי אוניל

17525) 4

ובתטיב (ישעה לם, ב) אשריכם זורע על כל
מים משליחי רג'ל וכו'. ובתטיב (וחולין
צ, יא) אוור זורע לצדיק, ועمرן כולם צדיקים
(ישעה ס, ב). ויש נקודה פנימית בנ"ל בכל
איש ישראל מצד הטבע בנ"ל. רק שמתתגללה
אחר הסרת החיצוניות וזה שכחובו (ישעה לא,
ט) משליחי רג'ל וכו'. וכך אחר ראש השנה
ויום הכפורים מתתגללה בחינת טוכות בנ"ל.
ובחושענא רכה בני ישראל שמהווין בבחינת
ערבה דוקא אף בל' טעם ורוח י"י בנ"ל:

ערבה נגר אלו שאין להם טעם וריח²¹, אם
בן מה חשיבותם. אך הופה²² שהוא
עיקר כהן של ישראל²³ הקול קול יעקב
(בראשית כ, ב). וזהו בחינת דוד המלך ע'ה.
כיב ג' מינים המ' ג' ואנני תפלה, אם כי בודאי
אמר (תהלים טע, ד) ואנני תפלה, אם כי בודאי
קול העזיקים שיש להם טעם וריח²⁴ עליה
למדרגיות רבות ביותר. אך על פינן יש
לهم תערובות מעשיות טובים. וממי שאין לו
טעם וריח הוא רק תפלה בלבד, וזה שכחוב
(חולים כב). א) תפלה לעני כי עטוף הדין
שמתעתף כלו בתפלה כמו שכחוב ואני
תפלה. וזה ערבי לפניו יתריך ונקראות
ערבות. וכן לנקרוא הושענא רכה כי ביום זה
מושעים בו גם השפלים שאין להם טעם
וריח כבניל. והוא ישועה גם לדורות השפלים
שלנו לנו רק תפלה. ובוים זה נפתח
שער תפלה בפייהם של ישראל. והוא גמור
יום הכהנים במכו שכתבנו לעיל בענין מוצא
ה' פ' 25. והמשיכי ייב':

שפח

מצות ערבה בהושענא רבה שבחורו חכמיינו ז' לערבה יותר מבעל המינים. אף כי הוא נגד אותם שאין בהם טעם ו/or³³, כי באמת מזה ניכר יותר דביקות בני ישראל לה' יתברך. כי מאין בא חביבות בני אדם הללו. רק שבני ישראל נקרו בנים למקומם.³⁴ ויש בכל איש ישראל דביקות בה' אליהם³⁵ כמו שכחוב (וברים, ז) ואתם הדבקים בה' אליכם חיים כולכם כו'. כתיב (שהיש א, ב) ישקני מנשיות כו' טובים דודיך מיין. פירוש נשיקה כמו השקה במים עליל ידי שמתדבק לשורשו נעשה טהור. כן הזרה שנקראת מים³⁶ ניתן לבני ישראל כמו שאומרם³⁷ חי עולם נתע בתוכינו. בחינת תורה שבעל פה³⁸ שהוא פלא גדול שחכמים יכולין להוסיף על התורה. וברירותם עשים רשות בשםים כמו שכחוב וחילם, ג' לאיל גומר עליג. ועל זה נאמר (שהיש א, ב) טובים דודיך מיין³⁹ כי נסכים כל השנה מיין. והוא מצות ומיעשים טובים שבני ישראל מסלון להקב'ה שיש לו נחת רוח מבני ישראל ולא מאומות. ובטבות מים⁴⁰, הענן שוגם בגל המעשין רק מצד עצם הבראיה יש גם כן דביקות עצום לבני ישראל יותר מכל האומות. וזה נתברר בסוכות. ولكن ציר הגנה כמו שכחובו לעיל. ובבני ישראל שמחין יותר בקדורה הוו שנטבע בהם מצד הבראיה ממה שזכין על ידי מעשיהם. כי מה יכול לפועל מעשה 3 בשර ודם. וזה שכחוב טובים דודיך שבאה מהקב'ה מצד חלק ה' עמו (וברים, ט). ומה שזכהן על ידי מעשינו כנ'ל:

³⁸ "זהו שלם נטע בדורנו והוא תורה שבג' פה, דרבנן
דברי המבאים כדרוגות ובסמותיו ונושאים" (טור אוריון,
קלט).

³⁹ "מגא' כי טובים ודוחץ מילך?"... אמרה נססת ישראל לפני
כך' קדמת' רבשין, שיביט על דברי דוחץ יוזה מינה של
נבדקה עמי לה עיא).

10

9 בענין הערבה שהיה (במקדש) הלכה
למשה מימי וגבולין מנהג
גבאים¹². דאיתא במדרש¹³ על פסוק פנה אל
תפלת העරער (האלים כב, י) על דורות הילו
שאין לנו רק תפלה זו בלבד. כי ה' מינים
בכללים אותן שיש בהם תורה ומצוות או
אחר מהם וערבה שאין לו לא טעם ורוח
עין שם במדרש¹⁴. אבל ערבה שבפני עצמו
רומו לדורות שכולים ערבה. אך גם כל
/0 הדורות הם בנין אחד. וגם בזמן המקדש היו
מכינים הארות גם לדורות השפלים כמו
שבכל ה' מינים להיות מטייען אלו לאלו
כמו שכותוב במדרש¹⁵. וזה ולחמתם לכם כל
אחד ימיסור בדורו לצבור. כמו ומתקבל דין מן
דין¹⁶ שבכל אחד מקבל ממי שלמעלה ממנו
ומשפייע למי שלמטה ממנו. זהו שרמו
במדרש¹⁷ ולא בזה את תפלתם (טט) לשון
רבים על דורות הראשונים. שבקשו
בעבורינו. והוגם דהוא מירiy במנשה
20 שהחപלו עליו אבותוי במכוון זה העניין
כברות בבל. והנה מה שכותבו במדרש¹⁸
בשערה איזו שאטן ליה לא תורה לא

[תכלית] 8

להושענה הרבה. חיל' בחרו בערבה
שרמו⁴¹ לאלו שאין בהם
תורה ומוצותכו'. והעניך על פי מה שכתבוב
(תהלים ל, ז) אדם ובחמה תושיע ה'. ודרשו
חיל' ⁴² שערומין בדעת אדם ומשימין
עצםם כבחמה. ועל ידי זה באין לשועה.
לכן בחרו ביום הושענא רביה בערבה. רק
להבין החשיבות שמשימין עצםם כבחמה.
על פי המשנה⁴³ היו זnob לאירועים ואל תמי
ראש לשלעים פירוש כי בימה מוריינות יש
ובודאי יש מקומות ומדריגות שם הערים
בדעת נחשב כבחמה. ובני ישראל רוצאים
להתקrab אליו יתברך. ולהיות נושא מננו
אף שבאים למקומות הללו שנחשבים
כבבחמה. ועל ידי זה ממש שמשימין עצםם
כבבחמה מתעלין למקום הזה. והבן היטיב כי
קצתית ממיוט פנא:

10

⁵⁴ אמר הקב"ה יוקשרו כלם אגוזה אחת והן מבפרין אלו על אלו (שם).

שפת

אמת

קצלאחות גורגה
ג'מר עמק טויה ג'ט ג'אי
ג' (גי' קד)

ענין שמות תורה לאשר המה מי שמה
ציריך לקבל עתה על תורה. כי כל
מצות שקיבלו בשמה עדין עושים
בשם זה.⁵⁰ וכן שמעתו בשם הרוב הקדוש זל'
מקאץ הטעם שיבין שיש לבני ישואל
שםחה בימים אלו מניהן השמה בתורה.
ואמת כי עצרת הוא כנפאי כדריש רשי'
זילו⁵¹ שבני ישראל מתהזרק בימים זה. ולכן
זוכן ל תורה ברכתי (דברים לג, ז) מורה
מורשה. אבל אין adam יכול לבוא אל
קholot יעקב. ובתחילה השנה ציריך לקבל
על תורה. ועל ידי זהיטול הקב"ה מאנטו
על מלבות ועל דרך ארץ. הגם שאין
המכובן בקבלת על תורה כדי ליטול מאנטו
על מלבות. אך על פי בן למן לא פול לב
אדם עליי איך מקבל עליו בהיותו יודע
טירודת על מלבות ועל דרך ארץ. על כן
 מבטיח לנו המשנה⁵² כי בהיוינו מקבלין
על תורה ייטול מעליינו על מלבות ועל
דרך ארץ. שלא היה לנו עיבוב. וכן יהי
רצון.

ב (גי' ז) בימים השמיין עצרת תחיה לכם (כמדבר נט'.
ל). בכל הג' רגלים נפתחו שער
ברכה מן השמים בזותה ג' אבות⁵³. ושמיין
עצרת נפתח השער בנפשות בני ישראל
ק' שיכולין לקבל חברות. וזה כוח של משה
רבינו ע"ה דכתיב וידבר משה את מועדי זה
אל בני ישראל ויקא ג' מ' שהדיבק נשות
בני ישראל אל המועדות. והוא בכח התורה
שוקרת משיל ה'. ולחך טוב שמולדת לבני
ישראל איך לקבל את הטוב. ולכן שמות
בתורה בשמיין עצרת:

(גי' קד')

שמחת תורה הוא לשמה במא שמקבלין
דברי הקב"ה. כי עיקר פירוש
תורה הוא הלימוד מה שלא ידע עד עתה.
ואף כי פשוט הדידה נוטן שמה. אבל בני
ישראל שמחן בביטול דעתם רק לדבר ה'
אף שאין מוכן להם. וכתיבי' תורה צוה לנו
להיות דבקין ובטלין לחיות התורה⁵⁴.
מורשה אמרו חז"ל⁵⁵ אל תקרי מורשה אלא
מאורסה. גם אמרו רוז'ל⁵⁶ אינו יורשה לך.
ודאי מי שהוא בכלל ישראל בודאי אמר
מורשה. אבל אין adam יכול לבוא אל
בחינה זו רק בשמתקין עצמו להיות בטל
לבנסת ישראל כמו שכחוב קחלת יעקב.
וכפי היגעה זוכה גם כן בדרך ירושה
ומתנה כמו שכתבנו במקום אחר⁵⁷ פירוש
געתי ומצעתי⁵⁸ בשם א"ז מוד' זל':

(גי' קד')

שמחת תורה הוא הבנה על כל השנה
להיות קבוע בתורה כמו שכחוב
חו'ל⁵⁹ על שלא ברכו בתורה תקופה. ולכן
בחילה השנה יש ^שמחת תורה שיתובן
האדם גROLות התורה שם דברי אלקים
חכמים. ועל ידי התשובה והשמה להתרדק
בתורה נשר אחר כך בדיקות מסעך
התורה. כמו שכחוב במדרש וואת הברכה⁶⁰
שיישרכת התורה לפניה ולאחר הברכה. וכן אף
אנשים סוחרים שככל השנה אין עסוקים
תמיד בתורה. מכל מקום על ידי השמה
בחילה השנה שקובע בלבו וקשה לו
לפירוש מדברי תורה. מועיל לו שלא ישכח
לגמר או שעסוק בדברים אחרים. וכתיב
(דברים לג, י) שמח זבולון בצתך. ורק שה הוא עצה של
למה ישמח בחילך זה. רק שה הוא עצה של
ידי השמה קודם שיצא לשלוחה על ידי זה
יהיה נשמר בצתאו. ולכן יש שמחת תורה
בחילה השנה בנו'ל:

(גי' ז)

ג' (גי' ז גמ' ט)
ג'. שהיבינו שהם רוחקים מן אmittelות התורה
רק אהזו בחיתיות ההר. ולכן נתרוממו
ונתעלו עד לשם. גם צרך איש ישראל
לחפש למצוא הארץ התורה בכל מקום.
שאין לך דבר שאין בו תורה. ובשאדים נתן
לבו לחפש למצואו איזה לימוד בכל הבא
לפניו הוא בכל סלולה ותרומנק. ואיתא⁶¹
רצחה הקב"ה לזכות את ישראל לרבה להם
תורה דכתיב (שעיה נט). ומפני צרכו יגדיל
תורה⁶² כי באמת התורה היא שמו של
הקב"ה⁶³ והוא אחר. ולזכות אותנו הרבה
את התורה בעצירופים שונים ממשמו הקדוש⁶⁴.
עד שנתגללה לנו התורה בעצירופים הערוכים
לפנינו. וכל אלה העצירופים אחוזים
ומודבקים בשמו גדול והקדוש. ועל זה
אמר ושמך הגדול והקדוש עליינו קראת⁶⁵.
הוא התורה שהיא שמו של הקב"ה ונתן לנו
דיבוקות בזאת התורה כי קראת לשון חיבת
ודיבוקות:

מאוד ציריך לשמה בשמחת תורה
ולכברה. הרי אמרו הלומד
מחבריו את צרך לנוהג בו כבוד⁶⁶.
ומה נעשה אל התורה עצמה אשר
מלמדת אותנו תמיד איך לעבד את ה'. ומה
הכבד אל התורה להנות בה יום ולילה.
בתוב (משלי ה, ח) סלולה וטורמרק פיש
רישוי' במחזר על עלילות בכרכם עין שם. כי
באמת התורה אין לה שיעור ויש לכל
פ' פרשה וכל פסוק וכל תהבה וכל אות
כמה עלילות עלילונים מיהדים. אבל
הקב"ה הניח לנו פיה וועלילות כמו שכחוב
יעקראי ט. לענין ולגר תעוזב. וכל מה שאנו
יכולין להציג הכל - נובלות התורה
שלמעלה. וכי מה שארדים יודע זאת ומחר
על העוללות בעני ואבינו או התורה
morommaת אותו. וכן כתוב באבותינו שבעמודו
על הר סיני ויתיצבו בתחום הדור (שמות ט).